

COL·LABORACIONS

LA MARE DE DÉU DE L'ECOLOGIA, A L'ESGLÉSIA DEL CASTELL DE GALLIFA

El dia 13 de juliol tingué lloc, dins del clos i cimal del castell de Gallifa, una festa religiosa-política-ecològica amb la inauguració de la restauració de l'església romànica, del segle XI, de Santa Maria del Castell de Gallifa i l'entronització en aquesta d'una imatge mariana, de tipus romànic tardà, còpia d'una d'autèntica, amb la singular advocació de la Mare de Déu de l'Ecologia.

L'església s'ha restaurat gràcies a l'ajuda econòmica de la Direcció General d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, que així celebrava el 150 aniversari de la creació del "Servei de Carreteres de Catalunya", i amb la col·laboració dels serveis tècnics del Servei del Patrimoni Arquitectònic de la Conselleria de Cultura.

L'església de la Mare de Déu del Castell de Gallifa és un edifici romànic del segle XI, d'una nau i d'absis decorat amb lesenes i arcuacions llombardes, a la qual es va afegir, el segle XVI, una capella a la banda de migdia i que es va pujar, segurament el segle anterior, amb un pis, per a fortificar-la. El portal de la banda del migdia, d'arc rebaixat, es va modificar en època barroca. La restauració ha consistit a refer el teulat i part de murs que faltaven del pis superior i a netejar l'església, deixant-la arrebossada, però amb l'arc triomfal amb pedra vista. S'ha enrajolat, se li ha construït un banquet adossat a l'extrem de la nau i un senzill altar de pedra. També amb aquest motiu s'ha restaurat a l'església un sarcòfag de pedra del segle XIV, amb un cavaller jaçent a sobre, que fins ara estava dipositat al Museu d'Història de Sabadell. És una restauració digna, que permet de tornar a contemplar aquesta bonica capella, situada dins el clos murat de l'antic castell de Gallifa, i que en deixa assegurada la conservació.

Aquesta església és documentada des del 1060 i va tenir la categoria i les atribucions de parròquia fins al 1868. Tenia adossada, a ponent, l'antiga rectoria o casa de l'ermità, ara totalment derruïda i amb el solar ocupat per una bonica placeta.

La imatge que presideix la capella és una còpia, feta per l'escultor vigatà Pere Puntí, d'una imatge propietat de Jesús Prujà, que es va trobar en una masia de la Garrotxa, fent de puntal a una viga. És una MaredeDéu sedent, amb el Fill a la falda, de trets romànics, però feta per un artista popular i que cal considerar de final del període romànic o del pas del XII al XIII. Per a precisar més ens caldria examinar la imatge original, que no hem vist.

La festa de l'entronització de la Mare de Déu fou molt lluïda, amb assistència del Conseller de Cultura, del Director General d'Obres Públiques, d'Heribert Barrera, i d'altres personalitats i va consistir en agermanaments, dedicació d'un arbre a Manuel Serra i Moret i la presentació del llibre "*Gallifa, abans i ara*", una obra molt ben feta d'Amàlia Bosch, una noia llicenciada en Filosofia i Història de Gallifa, on s'estudien les quatre esglésies romàniques amb que compta aquest terme (Sant Pere i Sant Feliu de Gallifa, Santa Maria del Castell i Santa Maria del Grau), terme que no arriba als vuitanta habitants, però que és racó meravellós que cal conèixer.

També es varen cantar i presentar uns "*Goigs en honor de la Mare de Déu del Castell, protectora dels boscos, dels rius i de l'ecologia tota dels Països Catalans i entronitzada al molt lleial poble de Gallifa*", que tenen per autor de la lletra Jesús Prujà i de la música, Mn. Josep Dalmau, ànima de tota la festa i promotor de tota l'obra de restauració i d'entronització comentada.

Antoni Pladevall